

kultúrház – megjelenik 4 hetente

Szabad Újság

HÉTVEGI MAGAZIN

51/2014 – 18. hét

2014. május 2. péntek

9 771335 663055

www.szabadujsag.com

Ára: 0,60€

**A legrészletesebb
műsorújsággal!**

OLLÉ ERIK

A VELENCEI

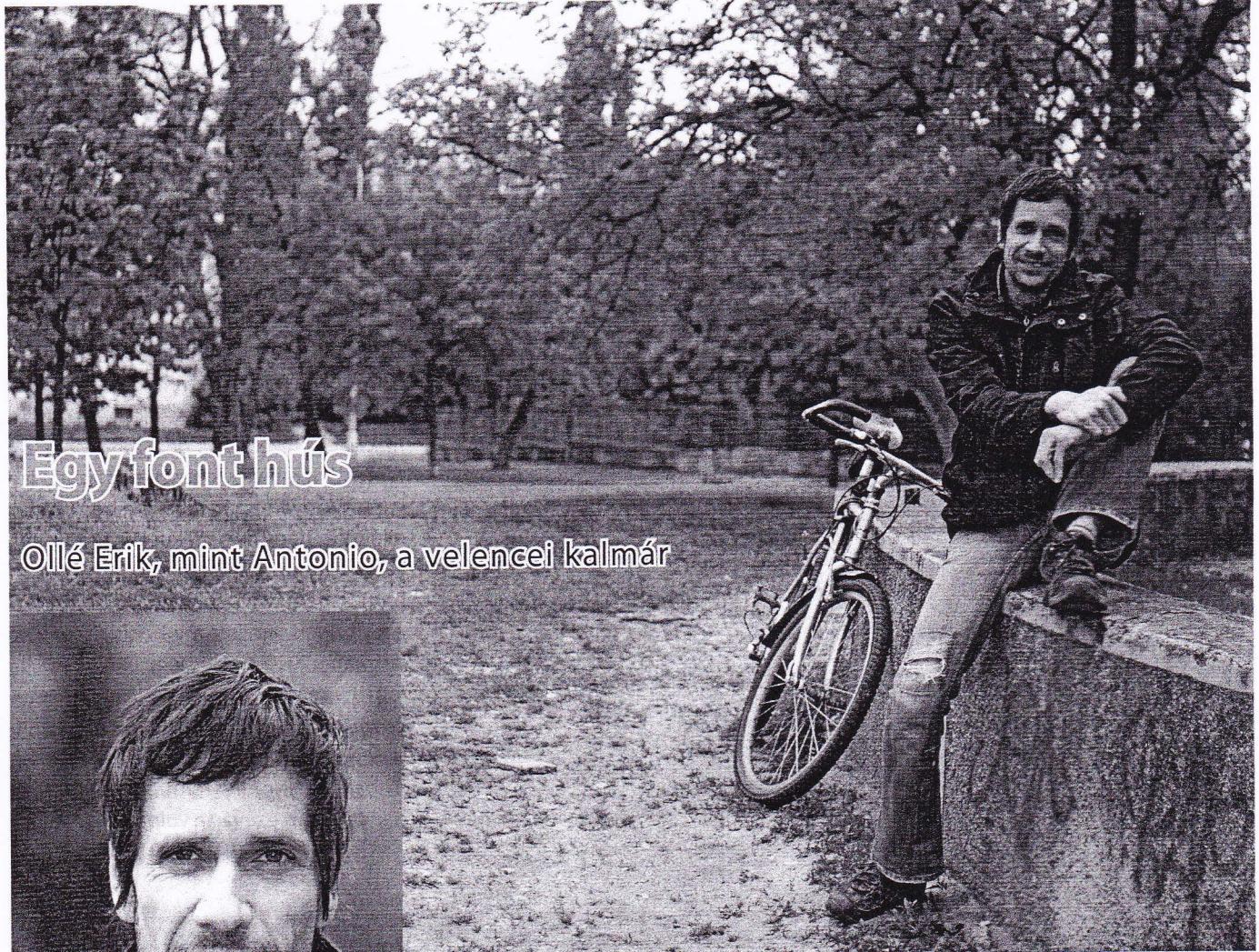
KALMÁR

Csendben érkezünk a művészbemutatóra a Komáromi Jókai Színház patinás épületébe. Ismerős illatok, zsidóság, átszellemült arcok. Varázslat. William Shakespeare A velencei kalmár című darabjának próbafolyamata zajlik épp. Ollé Erik vár az öltözőben, mesél a darabról és önmagáról. A Titokfejtő Kör újra akcióban! Rövid kérdészuhatagom után kimérten, megfontoltan kezdi Erik.

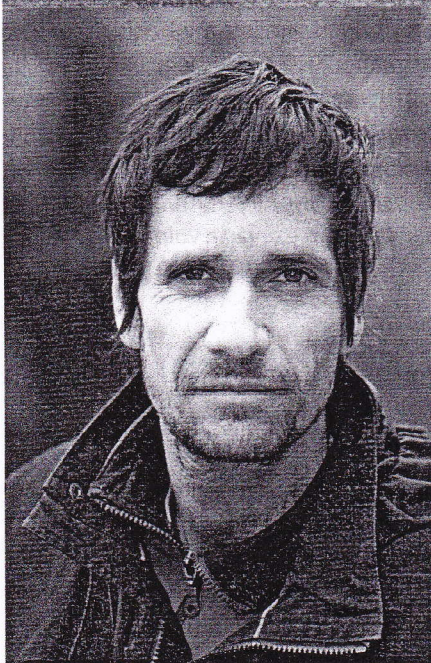
kaptam. Hogy konkrétan rendezői felkérésre hívtak volna? Erről én nem tudok, noha mi jól ismerjük egymást Arturral, de megtisztelő. Amikor Budapesten, a Bárka színházban dolgoztam, akkoriban volt Artur is Pesten főiskolás. Több alkalommal találkoztunk, de nem dolgoztunk együtt. Szóval megkerestek, felhívtak, és természetesen igent mondtam, elvállaltam. Nagyon jó egy ilyen hálás szerepet

tívumok, amik ismétlődnek. Mondjuk, Shylock-nak a zsidó kereskedőnek lesz egy saját motívuma, tehát ahányszor megjelenik, színre lép, úgy jön, változik a motívum is. Nekem is lesz egy dalom, egy 16. századi zeneszerző, John Donne szerzeménye, kinek egészen kivételes zenéi vannak. A rendező is felhívta rá a figyelmünket. „Egy ember, ki négyszáz évvel ezelőtt élt, de a zenéje mai”. Mintha

Egyfont hús

Ollé Erik, mint Antonio, a velencei kalmár

Igen, meglepetés volt, hogy felkértek, megkerestek, mert amikor az évad bemutatói és a szereposztásuk kikerültek az irodákból, egyikben sem szerepeltem. Tudható, hogy eredetileg egy másik, egy erdélyi rendező vitte volna színre a darabot, ki a kezdés előtt pár nappal kiesett. Így kapta meg a darabot Szócs Artur rendező úr. Majd az én helyzetem folytatódott azzal, hogy miután változott a rendező és az elképzelés, mégis szerepet

eljátszani. Nehéz, nehéz még róla beszélni, mert igazából még az elején vagyunk. Sűrű a próbafolyamat, közben húsvét volt, szinte alig négy hetünk maradt az egészre. Na, most ez egy nyolcvan oldalas Shakespeare-darab, nehéz nyelvezettel, de egy könnyebb, modernebb fordításban.

• Mitől más ez a rendezés?

Minden darab színpadra alkalmazása más és más. Ebben a rendezésben is lesznek dalok, Artur a társulatot mintegy kórusként is akarja használni. Nincs az a fajta konvenció, hogy teszem azt, mindenki a maga szerepét játssza, hanem amikor leszereltél, akkor felhúzol egy csuhát, és bejössz, mondjuk szerzetesként. Így kialakulnak majd bizonyos mo-

modern komolyzene lenne, sok hangból álló, ritmizált nehéz dal.

• Próbafolyamat?

Igazából csak most dobjuk fel a darabot a színpadra. Nincs még nagyon idő oldásokra. Még senki nem tudja, ki, mit is csinál. Próbadiszletben próbálunk, most járjuk be a színpadot, ki hol jön be, vagy megy ki. A következő lépésnél megtudjuk az egyéni motivációkat, megismerjük a karaktereket. Így Antoniót még nem ismerhetem igazán, de ez a bemutatóra változik és kialakul. Ígérhetem!

• Milyennek látod őt?

A habitusommal kicsit ellentétes, meg az általában rám osztott szerepekkel is. Antonio egy lassú, alapjáraton bús ember.

Úgy nincs semmi különösebb baja, csak bús. Lehet, hogy intelligens? Ez jól! Tehát még nem érzem teljesen, de bizonyára nem lesz egy expresszív kifejezőmódja a figurának. Szeretem az adott pillanatot is belevinni az előadásba, nekem az improvizáció mindig is közeli volt. Állítólag ezzel kergetem sírba a kollégáimat, nem szeretem automatizálva, inkább organikus módon csinálom a dolgokat. Gyakran beleviszem a szerepbe a hangulataimat is, mert végül is emberből vagyok. Ezért is nagy kihívás számomra ez a lassú, búskomor figura, ettől lesz egy kicsit más. Várom, hogy pofon találjon a szerep. Igazából azt érzem, hogy én a harmadik vagyok a sorban. Első ugye a Vilmos, a szerző, aki megírta egy darabot, ezzel meghatározta a karaktereket, magát a történetet. A második ember a sorban a rendező, akinek, elolvastván a darabot, lesz egy elképzelése, amiről megpróbálja meggyőzni a harmadik embert, a színészt. Igyekszem megérteni, feldolgozni, amit mond, természetesen hozzátevé a sajátomat, így alakul majd a szerep. Tulajdonképpen a történet röviden annyi, hogy ez a srác, Bassanio, Antonio barátja szerelmes. Pénzre van szüksége ahhoz, hogy elérje a szerelmét. Antonio pedig miatta belemegy egy uszorkölcsönbe, ahol kamat helyett egy font húsát ajánlja fel cserébe, ha a kölcsönt nem tudná visszafizetni. Emiatt, hogy egy darab húsát, akár a szívét ajánlja föl, nem érzem őt sem bohémnak, sem felelőtlennek. A barátság, a tiszta baráti szeretet miatt belemegy. Gyakran fogalmazzák bele Bassanio és Antonio barátságába a homoszexualitást, de szerintem ennél sokkal fontosabb, ha őszintén szemébe mondd a barátodnak, hogy szeretlek, és nincs mögötte semmiféle vágy. Most leljük a poént, hogy hogyan alakul? Igen, odaadná azt az egy font húsát a barátságért és a szeretetért!

● **Ha hazamész, viszed haza Antoniót is? Mocorog még benned a szerep? Az „egy font hús” megváltoztatott? Jobb barát lettél?**

El kell, hogy szomorítsalak, nem fogom átértékelni a saját baráti kapcsolataimat. Nem kezdek el őket most hirtelen jobban szeretni. Nekünk, színészeknek az a dolgunk, hogy önmagunkból fogalmazzunk meg dolgokat, így bizonyára megélek olyat is, amikre nem került volna sor a hétköznapi civil életben. Egy élménnyel biztosan gazdagabb leszek, már most rengeteget agyalok az önzetlen-

ségről, a barátságról, meglehet, tudat alatt felhívok egy rég nem látott barátomat. Pontosan azért, mert... Antonio!

tyúk, jöhet! Ott a töltés! A gyerkőcök kint a friss levegőn, az udvaron fognak felnőni. A csend és nyugalom! Három gyerkőc

● **Komáromba költöztél, megnősültél, három gyermek boldog apja vagy, rollerrel közlekedsz, házat építesz a város mellett. Magánélet? Tabu?**

Nem, abszolút nem tabu! Vállalom a családomat! Egy lányom, és két fiam van. Sára hét éves, Jakab két éves, Simon két hónapos. Tehát igen, három „zsvivaly” van. Nagyon élvezem az apaságot. Új nekem minden. Itt élünk feleségemmel Komáromban. Harcsáson vettünk egy házat. Hátul, hátul, hátul! Ágival döntöttünk így, mindenképpen ki akartunk szabadulni a panelből. Természetesen önmagáért is teszi ezt az ember, nem csak a gyermekekért. Állatokat akarunk. Kecske, béka,

mellett! Harcsásról rollereztem be most is. Nagyon jó, élvezem, kikapcsol, és a bicómmal ellentétben, a rolleremen van fék! Mondják is, mindig időben itt vagyok...

Nem fájlalom, nem hiányolom a sikert, a karriert. Igazából, ha valami máshoz is értenék, nemcsak a színészethez, talán már mást csinálnék. Jelenleg Antonióra összpontosítok. Csak ez van, ez a szerep, ez a munka, ez a színház. Hoppá, Csüti, mennyi az óra? Na, most kéne még marha gyorsan szöveget tanulnom! ■

CSÜTÖRTÖKI LADISLAUS
FOTÓ: GÖRÖZDI SZILÁRD (2)
ÉS KISS GÁBOR GIBBÓ